

v řízení v první stolici netvrdil a neprokázal předpoklady, za kterých by domněnka manželského původu v dvorském dekretu vyřčená pro žalující dítě platila. Jejich uplatňování v řízení odvolacím pokládal odvolací soud právem za novotu v odvolacím řízení podle § 482 c. ř. s. nedovolenou. Poněvadž právní domněnka manželského původu žalujícího dítěte nemá místa, uplatňuje žalovaný neprávem, že rozhodnutí o této žalobě muselo předcházeti oduznutí manželského původu žalujícího dítěte ve smyslu §§ 158, 159 obč. zák. Nemá proto také pro rozhodnutí tohoto sporu významu, že žalobkyně podala dne 15. října 1927 na nezvěstného Karla J-a žalobu o oduznutí manželského původu a že spor o této žalobě dosud není rozhodnut. Výsledek tohoto sporu není za daných okolností pro nynější spor předurčující a proto právem také nebyl tento spor přerušen až do rozhodnutí onoho sporu.

Čís. 8204.

Jde-li o vydání peněz, složených poddlužníkem podle § 307 ex. ř. na soudě, jest přihlížeti též k nároku, který byl vznesen na složené peníze z důvodu postupu pohledávky.

Je-li postup sporným, jest postupníka poukázati na pořad práva.

(Rozh. ze dne 2. srpna 1928, R I 559/28.)

Vymáhající věřitel vedl exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky dlužníkovy za obcí Ch. Soud první stolice přikázal pohledávku k vybrání inž. W-ovi, ježto prý mu byla dlužníkem postoupena před zabavením. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a přikázal prvnímu soudu, by vyčkaje pravomoci, bez ohledu na přihlášku inž. W-a přikázal pohledávku vymáhajícímu věřiteli.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu a změnil napadené usnesení v ten rozum, že se exekučnímu soudu ukládá, by vymáhající věřitelce její přihlášenou vykonatelnou pohledávku s příslušenstvím přikázal z hotovosti městskou obcí Ch. jakožto poddlužníci k soudu složené a že se postupník inženýr W. se svým odporem proti přikázání této pohledávky poukazuje na pořad práva.

Důvody:

Rekursní soud nemá sice pravdu, když v odůvodnění napadeného usnesení praví, že v tomto případě nebylo podnětu k tomu, by ustanoven byl rok podle § 307 ex. ř. a by bylo postupováno podle § 285—287 ex. ř., ježto na zabavenou pohledávku kromě zástavního práva vymáhající věřitelky nebylo uplatněno jinaké soudcovské zákonné ani smluvní právo zástavní. Jak Nejvyšší soud již v četných rozhodnutích (viz zejména čís. sb. 2802 a 7452) vyslovil, dlužno, jde-li o vydání dluhu poddlužníkem

podle § 307 ex. ř. k soudu složeného, přihlížeti též k nároku, který vznesen byl na složené peníze z důvodu postupu pohledávky, ježto § 307 ex. ř. v té příčině nerozoznává a složené peníze jest rozvrhnouti podle zásad §§ 283—287 ex. ř. Postup exekučního soudu vyhovuje tedy v té příčině zákonu. Jinak jest tomu co do věcného obsahu jeho usnesení a soud rekursní, nerozhodnuv sám ve věci, vším právem zrušil usnesení to pokud jím byla hotovost u soudu složená přes odpor vymáhající věřitelky prostě přikázána inženýru W-ovi, ježto exekuční soud podle listinných dokladů při rozvrhovém roku předložených má za prokázáno, že zabavená pohledávka byla dlužníkem tomuto účastníku postoupena dříve, než ji vymáhající věřitelka zabavila pro svou vykonatelnou pohledávku. Podle exekučních spisů, k nimž bylo exekučnímu soudu při rozvrhu přihlížeti, nabyta na pohledávce té soudcovského práva zástavního v prvním pořadí vymáhající věřitelka pro svou vykonatelnou pohledávku a její nárok na uspokojení ze složené hotovosti mohl býti zvrácen jen, když by inženýr W. prokázal, že zabavená pohledávka dlužníka nebyla v době zabavení již jeho majetkem, byvši předtím postoupena jemu, a že tedy exekuce provedená vymáhající věřitelkou z příčiny tohoto jeho práva byla nepřipustna podle § 37 ex. ř. Vymáhající věřitelka tuto okolnost popřela, vznesši při rozvrhovém roku odpor proti nároku inženýra W-a na přikázání hotovosti u soudu složené ze shora naznačeného důvodu. Nárok postupníka střetnuvši se s nárokem vymáhající věřitelky jest tedy závislým na tom, by byla zjištěna především sporná okolnost postupu, což se státi může jen pořadem práva. Soud exekuční pochybil, rozhodnuv při tomto rozporu práv již na základě rozvrhového jednání v ten rozum, že přijal tvrzený postup za prokázaný a složenou hotovost přikázal postupníku, místo aby, jak se podle zákona slušelo, ze složené hotovosti přikázal vymáhající věřitelce ji přihlášenou vykonatelnou pohledávku, postupníka však s jeho odporem proti tomu odkázal podle § 231 ex. ř. na pořad práva. Soud rekursní nepochybil tedy, uloživ ve svém usnesení exekučnímu soudu, by přikázal ze složené hotovosti vymáhající věřitelce její přihlášenou vykonatelnou pohledávku, a bylo dovolacímu rekursu vyhověti jen potud, že dlužno tento příkaz doplniti tím, že se postupník inženýr W. poukazuje na pořad práva.

Čís. 8205.

Bylo-li věno určeno (dáno) ve výši přiměřené poměrům rodičů v době sňatku, nemůže dcera později požadovati jeho zvýšení, ani kdyby se majetek rodičů od té doby rozmnožil. Jinak řídí se výše věna podle majetkových poměrů rodičů v době, kdy byl u soudu podán návrh na zřízení (doplnění) věna. Povinnost tuto lze uložit rodičům jen v té míře, ve které ji bez ohrožení své vlastní výživy a hospodářských poměrů mohou splniti v době, kdy se plnění to za pomoci soudu na nich žádá.

(Rozh. ze dne 2. srpna 1928, R II 244/28.)